

Hujambo rafiki (hallo vriend)

Geloof me, het ziet er belachelijk uit als een volwassen muzungu in zijn eigen handpalm kijkt en dan begint te lachen of geconcentreerd met een vinger in die handpalm loopt te priemen.

DRIESJE

Het is weer zo'n dag: uren vlooien met iedereen. Ze willen allemaal aandacht, ach het is wel gezellig en ik word zelf ook weer eens lekker onder handen genomen. Eigenlijk moet ik niet zeuren, het is lekker om met elkaar bezig te zijn: aandacht, een lekker gevoel en weten wie je weer kunt vertrouwen.

Wat zeuren betreft hoor ik weer merkwaardige dingen over jullie muzungu's, wij noemen jullie al de zeurapen. Jullie zeuren dat soortgenoten te individualistisch zijn geworden en beginnen daarover te klagen. Weet je wat asociaal is? Zeuren en klagen tegen je groepsgenoten, hun met jouw problemen opzadelen.

Kijk wij chimpansees zijn net als jullie sociale apen. We zijn de hele dag met elkaar bezig: vlooien, kibbelen, paren, eten, ruziemaken en samen zitten, net zoals jullie. Er is één ding dat we asociaal doen en dat is slapen, wat zijn jullie toch viezeriken om een nest te delen met andere muzungu's. Maar goed we zijn altijd in elkaars buurt en als iemand aandacht of een klap nodig heeft krijgt hij die. Het wordt pas echt asociaal als we iemand buiten de groep sluiten en dat doen we bijna nooit.

Wat ik niet kan snappen is dat jullie blijkbaar vlooien met apen die je nog nooit gezien hebt en die je ook nooit zult zien, wat heb je daaraan? Jullie kletsen met elkaar zonder elkaar te kunnen horen. Jullie praten tegen appels in plaats van ze te eten.

Ik heb wel eens iets opgevangen dat jullie duizenden kilometers reizen om met vreemdelingen te vlooien, maar dat jullie de apen in je thuisheterritorium 's ochtends niet begroeten. Wat moet dat met jullie worden als je de buurvrouw 's ochtends niet omhelst, maar wel een wildvreemde zijn vacht verzorgt?

Jullie gedragen je sociaal met duizenden vreemdelingen, die jullie vriend noemen, maar jullie weten niet meer of je de buurman moet vertrouwen. Geloof me, het ziet er belachelijk uit als een volwassen muzungu in zijn eigen handpalm kijkt en dan begint te lachen of geconcentreerd met een vinger in die handpalm loopt te priemen. Ik heb

me laten vertellen dat jullie dan sociaal zijn, hoe kan dat als je de anderen om je heen niet eens aankijkt?

Neem nu iets van mij aan: begin morgen eerst je buurvrouw te vlooien en geef daarna aandacht aan iedereen die je morgen en overmorgen ook weer zult zien. En niet even door de haren strijken voor de vorm, maar lekker een uurtje de vacht verzorgen en wie weet vind je als beloning nog een paar mooie mee-etters of mieren. Vergeet die vrienden die je toch nooit zult zien of ruiken. Als je morgen honger hebt of ruzie, moet je toch vertrouwen op je groepsgenoten, aan die geurloze contacten heb je dan niets.

Weet je muzungu, ik ben weer blij met jullie! Ik heb dadelijk weer een mooi verhaal om met mijn vriendinnen te delen: over die blote aap die asociaal sociaal probeerde te zijn. **d**

Hakuna Matata
Driesje*

De Driessen Foundation is donateur van het Jane Goodall Instituut. Wij hebben een aap geadopteerd en iedere editie van het magazine geeft deze chimpansee, die we Driesje hebben gedoopt, haar visie op de verschillende thema's.

Meer over dit goede doel en de andere initiatieven van de Driessen Foundation leest u op www.driessen.nl/mvo.

Hujambo (hallo)

Voor mij zijn sommige dingen onvoorstelbaar. Laatst vertelde iemand mij, dat jij Muzungu en ik familie van elkaar zijn. Stel je voor dat ik een heel verre achternicht van jullie ben! Het moet dan wel heel veel notenseizoenen geleden zijn dat onze gezamenlijk voorouders leefden. En wie wil er nu familie zijn van zo'n lelijke aap? Haha!

DRIESJE

Even serieus: jullie zijn zo anders dan mij en de rest van mijn familie en dan bedoel ik niet dat kale gedoe en gehannes met die verwisselbare vacht van jullie, maar dan bedoel ik jullie druktemakerij. Jullie plannen je hele leven en worden doodongelukkig als het plan dat je vandaag maakt over 10 jaar blijkt te mislukken. Nog erger, je krijgt nu al de stress dat dit kan gebeuren. Ik plan hooguit waar ik vanavond mijn nest bouw en morgen termieten ga vissen. Jullie willen alles plannen en over alles zekerheid, maar laat ik je één tip geven: je hebt morgen maar één zekerheid en dat is dat je met hetzelfde kale lijf uit je nest op staat.

Ik kan het wel begrijpen, ik wil er ook zeker van zijn dat mijn buurvrouw me niet in de rug aanvalt en me helpt als er iemand lastig wordt. Als ik een man verleid, die de vader van mijn kind wordt, wil ik zeker weten dat hij een beetje kwaliteit in zijn lijf heeft en dat het niet een of ander slappe opdonder is. Het is toch belangrijk dat je kinderen een beetje goede genen voor de toekomst krijgen. En het zou mooi zijn als ik zeker weet dat de notenboom die we afgelopen week kaal hebben geplukt volgend jaar weer lekkere noten draagt en dat de termieten tot na het natte seizoen blijven. Een beetje voedselzekerheid is erg welkom, zodat ik weet dat ik mijn ranke lijfje kan blijven onderhouden. Het zou helemaal prachtig zijn als ik de zekerheid heb dat die vandalen uit het dal niet weer proberen ons terrein in te pikken. Het zou zo veel rustiger zijn als we zekerheid hebben op veiligheid. Maar ja, of ik die zekerheid heb kan ik jullie pas volgend jaar vertellen en dan ben ik waarschijnlijk alweer vergeten wat ik mij nu wens.

Gelukkig kan ik niet in jullie kop kijken, maar jullie leven te ver vooruit: ik pluk vruchten zoveel ik kan, ik pluk termieten uit de lucht en als ik wil pluk ik de mannen uit de boom en dus pluk ik de dag. En wat pluk jij Muzungu? Laat ik je dit meegeven: morgen moet ik weer net zo hard vlooiën, dreigen, verleiden, bemiddelen, verzamelen, delen en op-

voeden als vandaag. En dat zal voor jullie niet veel anders zijn.

Eén ding is voor mij zeker: als morgen mijn zwelling niet minder is geworden, plakken de mannen weer de hele dag aan mijn kont. Eens zien of ik dat kan misbruiken voor een extra lekker hapje. **d**

Kwaheri sasa¹

Driesje*

¹ Tot ziens of tot de volgende keer

De Driessen Foundation is donateur van het Jane Goodall Instituut. Wij hebben een aap geadopteerd en iedere editie van het magazine geeft deze chimpansee, die we Driesje hebben gedoopt, haar visie op de verschillende thema's.

Meer over dit goede doel en de andere initiatieven van de Driessen Foundation leest u op www.driessen.nl.

Hujambo muzungu (hallo reiziger)

Mijn irritatiegrens is weer bereikt. Nu hoor ik je al zeggen: "Bij haar is die grens toch altijd bereikt." Maar er zijn van die momenten dat ik me echt niet kan inhouden. Ik word namelijk doodziek van het bedelgedrag om me heen.

DRIESJE

Heb je net een paar lekkere vruchten in je mond gestopt, hangt er meteen iemand met zijn neus boven op je lippen. Of je hebt net een slome vogel te pakken om lekker weg te happen, staan er een paar voor je gezicht heen en weer te wiebelen, zodat het water in je mond opdroogt. Je kunt nooit eens stiekem iets in je mond stoppen, altijd heeft wel iemand het in de gaten en dan bederven ze je het genot door met smakkende lippen te bedelen. Al is het poep waarop je zit te kauwen, dan nog krijg je geen rust.

Natuurlijk zijn jullie ervan overtuigd dat jullie alles beter kunnen dan wij. En als jullie ergens niet beter in zijn, dan bedenken jullie wel een spelletje tak slingeren. Maar in één ding kan niemand ons overtreffen: bedelen.

Smakkend, stampend, zeurend en met de hand uitgestoken loopt iedereen de ander bedelend te irriteren. Wij zijn de meesters in het bedelen, we zijn sterren om de ander iets af te troggelen wat hij niet kwijt wil.

Weet je wat ik wel eens een weekje zou willen? Hoe noemen jullie dat? 'Een weekje all inclusive'!

Lijkt me heerlijk. Een paar dagen verlost van dat gebedel. Onbepaalde voorraad, iedereen kan zijn handen vol scheppen, eten dat niet wegloopt en dat al voorgekauwd is. Maar ja, dan zul je net weer zien dat die ander precies datgene wil hebben wat jij in je handen hebt: "Ach pak jij de laatste? Daar had ik net zo'n zin in!"

Muzungu dat is nou het vreemde: iedereen wil altijd dat hebben wat de ander heeft. Dagen slingeren ze langs vruchten in een boom en niemand kijkt er naar om, maar net als jij ervan gaat zitten smullen, wil iedereen ze hebben. Ze lopen langs die ene termietenheuvel zonder er aandacht voor te hebben, maar als ik er met mijn stokje in prik, zit iedereen klaar met zijn stok. In heb een tijdje gedacht

dat ik de 'eetgoeroe' was die precies wist wat lekker was, maar het maakt niet uit wat ik in mijn handen heb, het is altijd precies datgene wat de ander wil hebben.

Ik word er soms gek van, het eten biedt zich wekenlang aan, maar er ontstaat pas een vraag als er geen aanbod meer is, omdat ik het net in mijn mond heb gestopt.

Eigenlijk zijn jullie zo gek nog niet: als je ergens te veel van hebt laat je een paar mooie muzungu's het voorkauwen, zo creëer je vraag naar iets wat niemand wil hebben. Misschien kan ik nog iets van jullie leren: ik moet met mijn mooie lijfje een paar rotte vruchten aanprijzen om een hapje termieten in mijn eentje te kunnen opeten. **d**

Kwaheri sasa!
Driesje*

† Tot ziens of tot de volgende keer

De Driessen Foundation is donateur van het Jane Goodall Instituut. Wij hebben een aap geadopteerd en iedere editie van het magazine geeft deze chimpansee, die we Driesje hebben gedoopt, haar visie op de verschillende thema's.

Meer over dit goede doel en de andere initiatieven van de Driessen Foundation leest u op www.driessen.nl.

Hujambo rafiki (hallo vriend)

Verwonderen mag, maar ik zal niet meer te luidruchtig over jullie roddelen. Ik zal jullie ook geen watjes meer noemen, ook al blijven jullie blote apen die het te warm of te koud hebben.

DRIESJE

Weet je Muzungu, ik ga het helemaal anders doen: ik heb besloten om jullie niet meer belachelijk te maken!

Natuurlijk zijn jullie stumpers die niet eens hun eigen gewicht kunnen optillen en een dode antilope om de voeten moeten wikkelen, omdat jullie niet op blote voeten kunnen lopen. En het blijft vreemd dat jullie vaker in je eigen hand staren dan naar het gezicht of de kont van je buurvrouw. En ik snap nog steeds niet waarom jullie meer eten weggooien dan in de mond stoppen. Eerlijk, ik kan er ook nog steeds niet bij dat je de buurman voorbij loopt zonder begroeting, terwijl je een wildvreemde gaat vlooiën. Jullie weten soms meer van mensen die je niet kent dan diegene die naast je zit.

Jullie blijven vreemde apen. Daar bedoel ik niets slechts mee, maar jullie doen merkwaardige dingen. Kijk, als wij oudjes hebben houden we die in de groep. We duwen ze soms wat eten in de mond, desnoods kauwen we het voor. Maar je hebt er ook heel vaak iets aan. En kinderen spelen niet alleen met leeftijdsgenootjes, maar hangen ook rond bij de ouderen of worden achterna gezeten door pubers, totdat ze zelf oud genoeg zijn om anderen te jennen. Kijk, daar leren ze tenminste iets van. Jullie stoppen maar alles in groepjes bij elkaar en kijken er niet meer naar om. Waarschijnlijk hebben jullie er teveel, maar wij zijn zuinig op onze kinderen en oudjes.

Maar, ik zei het al, ik heb besloten iets vriendelijker te worden en jullie niet meer zo te bekritisieren op het vreemde gedrag. Verwonderen mag, maar ik zal niet meer te luidruchtig over jullie roddelen. Ik zal jullie ook geen watjes meer noemen, ook al blijven jullie blote apen die het te warm of te koud hebben.

En misschien ga ik ook wel iets aan mezelf doen. Gewoon iets van mijn overgewicht kwijt raken. De mannen vinden mijn vetlaagje natuurlijk aantrekkelijk, magere scharminkels hebben wormen,

dan weten ze dat ik daar geen last van heb. Maar de takken kraken wel af en toe en ik moet mijn nest extra verstevigen.

Hihi Muzungu, geloof je het echt? Maak je geen zorgen, ik blijf lachen over jullie dwazigheden en wat ik naar binnen kan schuiven gaat naar binnen. Zolang jullie je vreemd blijven gedragen blijf ik lachen. Als jullie je zelf voor de gek gaan houden de komende maanden heb ik weer plezier, zolang jullie maar niet hier aan de takken komen hangen om overbodige kilo's kwijt te raken of om fit te worden. Ik ga niet in stress voor allerlei voornemens, ik blijf lekker mezelf. Beter dat af en toe een tak onder mijn gewicht breekt, dan dat ik van de stress uit de boom val.

Eén goed voornemen mag je wel uitvoeren: als je mij eens af en toe een extra banaantje toeschuift, kan ik tenminste mijn buikje blijven onderhouden. **d**

Hakuna matata
Driesje*

De Driessen Foundation is donateur van het Jane Goodall Instituut. Wij hebben een aap geadopteerd en iedere editie van het magazine geeft deze chimpansee, die we Driesje hebben gedoopt, haar visie op de verschillende thema's.

Meer over dit goede doel en de andere initiatieven van de Driessen Foundation leest u op www.driessen.nl.